

[Handelsministeren.]

var opgivet. Nationalbanken erklærede nemlig, at den meget vel kunde holde Guldpariteten efter Eksportforbudet, ja, Nationalbankens Ledelse var endog af den Opfattelse, at den var i Stand til at holde Guldpariteten, selv om Guldindløseligheden faktisk suspenderedes. Dette sidste maatte jeg nu betvivle Rigtigheden af, saaledes som Forholdene havde udviklet sig baade i Danmark og udenfor Danmark, og da vore to Nabolande, Norge og Sverige, efter en Uges forgæves Kamp for at bevare Guld-kronen maatte opgive Kampen, var det i hvert Fald indlysende, at Danmarks Stilling var givet baade med Henblik paa de banktekniske Hensyn og med Henblik paa de valutapolitiske Hensyn, der maatte tages. Men vi stod, da dette skete, da vi maatte forlade Guldpariteten, usvækkede med Nationalbankens Guldbeholdning. Vi stod usvækkede med denne Beholdning takket være Udførselsforbudet og kunde nu anvende Nationalbankens Guld dels til at skaffe Nationalbanken de nødvendige og haardt tiltrængte Kreditter i Udlandet og dels som en anvendelig Betalingsreserve i paakommende Tilfælde. Vi handlede altsaa rigtigt ved ikke at træffe Foranstaltninger umiddelbart efter, at England havde forladt Guldpariteten, men indrette os paa at se Tiden an og skønne over, hvorledes Forholdene vilde udvikle sig. Englands Valutapolitik fremkaldte jo overalt i Verden og ikke mindst her i Danmark Bestyrtelse og Nervøsitet. Man kunde ikke overse Virkningen af det, der skete, og paa Grund af den herskende Nervøsitet maatte Bankerne ogsaa i Danmark nødvendigvis straks vise megen Varsomhed med Hensyn til Kreditgivning, navnlig naar Talen var om at aabne for nye Kreditter. Det gjaldt jo først og fremmest om at have Mulighed for at kunne præstere, hvad Udlandet havde Krav paa at faa hos os af Tilgodehavender, der efterhaanden forfaldt. Den store Mængde danske Obligationer, der var paa udenlandske Hænder, maatte ganske naturligt vække en vis Ængstelse hos os, thi store Partier af disse danske Obligationer paa udenlandske Hænder, i Udlandets Besiddelse, kunde ret hurtigt blive placeret her i Landet, i hvert Tilfælde naar Børsen genaabnede, og større Udbud her i Landet af disse i Udlandet værende danske Obligationer vilde med usvigelig Sikkerhed paavirke os i valutamæssig Henseende. Nu er Forholdene heldigvis saa nogenlunde faldet i Leje i vort Land, faldet i Leje paa en tilfredsstillende eller i hvert Tilfælde paa en

nogenlunde tilfredsstillende Maade, og den stramme Kreditgivning, der straks maatte overholdes, er for længst blevet afløst af en mildere Bedømmelse af Forholdene. Skulde det nu vise sig som af det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen paastaet, at der gives Eksempler paa, at der nægtes Kredit til legitime Formaal, vil jeg dog tro, at Aarsagen maa være, at det i paagældende Tilfælde har skortet paa Sikkerhed for den ønskede Kredit. Jeg gaar nemlig ud fra som givet, at de Udtalelser, som jeg for nogle Dage siden offentlig fremsatte angaaende Muligheden for nu herefter at opnaa Kredit, saa nogenlunde er Rettesnor for vore Bankers Kreditgivning, thi disse mine Udtalelser har fundet ubetinget Tilslutning hos saavel Nationalbanken som Hovedbankerne i København, og de har ganske naturligt ogsaa fundet udelte Tilslutning hos de øvrige Banker i Landet.

I øvrigt finder jeg det inopportunt nu at gaa nærmere ind paa en Drøftelse af, hvad der videre skal ske Valutaspørgsmaalet vedrørende. Vi maa navnlig afvente Udviklingen i England. Ingen ved, hvad England vil gøre, udover at man har hørt, at ledende engelske Politikere har udtalt sig for, at man hurtigst muligt maatte naa til en Stabilisering af Pundet. Indtil en saadan Stabilisering finder Sted af den engelske Valuta, maa vi vise Resignation, men vi har ikke Raad til at vise nogen Art af Ligeegyldighed med Hensyn til de Svingninger, der er uundgaaelige, naar Valutaen ikke er fastlagt. Dersom dansk Handel og dansk Erhvervsliv i det hele taget ikke skal blive alt for udsat for svære Tab og deraf følgende Vanskeligheder, maa vi bestræbe os for at holde Kronen saa stabil som paa nogen Maade muligt. At der vil melde sig adskillige vanskelige Problemer som Følge af den nu herskende Situation, er givet. Det er vel ogsaa derfor, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har gjort sig til Talsmand for Tilvejebringelse af en sagkyndig Udredning af de Problemer, der kan opstaa og være at tage Hensyn til som Følge af Ophævelsen af Guldindløseligheden. Jeg skal gerne undersøge, om det allerede nu lader sig gøre at foranstalte en saadan Udredning, som paa nogenlunde udtømmende Maade kan være vejledende for os ind i Fremtiden.

Et af Problemerne er Prisbevægelsen. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremdrog ogsaa i Tilslutning dertil paa ny Spørgsmaalet om eventuelt Forbud mod Fastsættelsen af Mindstepriser ved Videre-